

LANDBOUWDIER **Een 'oer-Hollands' beeld**

Het oogt als een schilderij van een meester uit de 17de eeuw, maar dit 'oer-Hollandse' beeld van fotograaf Maartje Roos legt een hedendaagse werkelijkheid bloot. In de steeds schaarsere sneeuw staat schap Lotje. Een zeldzaam geval: het (drachtige) dier is een van de laatste ruim driehonderd raszuivere Fries-Zeeuwse melkschapen die Nederland officieel telt.

Het ras, eeuwenlang gefokt om z'n goede melkproductie, was geliefd bij schapenhouders in de kuststreken van Denemarken tot in Vlaanderen, maar met de opkomst van andere specialistische schapenrassen, zoals de Texelaar, en de goedkopere 'wolproducenten' als de Merino uit Australië, verdween het ras in Nederland steeds meer naar de achtergrond.

De huidige populatie behoort tot de Nederlandse zeldzame landbouwhuis-

dierrassen en heeft in het stamboek de status 'kritiek': het tienvoudige is ongeveer het minimum voor gezond behoud van een ras en voldoende genetische variatie; zesduizend zou optimaal zijn. Cultuurhouders spannen zich in om het unieke melkschaap te behouden. Variatie tussen en binnen rassen is essentieel om te kunnen inspelen op veranderingen in omgeving en maatschappij.

Lotje staat in een gemanipuleerd landschap, omgeven door ander cultuurgoed: de boerderij, de molen en de dijk links beelden het Zeeuwse uit, de 'kop-hals-rompboerderij' rechts met uilenbord is typisch Fries. Precies naar de afkomst in deze twee provincies, die zulke verwante melkschapen herbergden dat die tot één ras zijn gedoopt: het Fries-Zeeuwse melkschaap dus.

Jean-Pierre Geelen

